

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

เทศบาลตำบลพลวง
อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ หลักการและเหตุผล

การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือกลยุทธ์ที่สำคัญตามหลักการกำกับดูแลการบริหารจัดการที่ดีที่เป็นเครื่องมือที่นักบริหารนำมาช่วยให้การบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตาม การควบคุม และประเมินผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ อย่างเหมาะสมมีประสิทธิภาพมากขึ้น และลดการสูญเสียและโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์กร ภายใต้สภาวะการดำเนินงานของทุกๆ องค์กรล้วนแต่มีความเสี่ยง ซึ่งเป็นความไม่แน่นอนที่อาจจะส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือเป้าหมายขององค์กร จึงจำเป็นต้องมีการจัดการความเสี่ยงเหล่านั้นอย่างเป็นระบบ โดยระบุความเสี่ยงว่าปัจจัยใดบ้างที่กระทบต่อการดำเนินงานหรือเป้าหมายขององค์กร วิเคราะห์ความเสี่ยงจากโอกาสและผลกระทบที่เกิดขึ้น จัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงกำหนดแนวทางในการจัดการความเสี่ยงและต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าในการจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสมนอกจากนี้ ตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวด ๔ การบัญชีการรายงานและการตรวจสอบ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายในการควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังกำหนด และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว ๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ มาตรฐานและหลักเกณฑ์การปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยถือปฏิบัติในรอบระยะเวลาบัญชีของ หน่วยงานของรัฐในรอบปีงบประมาณถัดจากที่กระทรวงการคลังประกาศเป็นต้นไป (งบประมาณ ๒๕๖๓) และขอ ๔ ของหลักเกณฑ์ของกระทรวงการคลัง ว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ระบุว่า กรณีหน่วยงานของรัฐมีเจตนาหรือปมด้อยพลละเลย ในการปฏิบัติตามมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยไม่มีเหตุอันควรให้กระทรวงการคลังพิจารณาความเหมาะสมในการเสนอความเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของหน่วยงานของรัฐดังกล่าว ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ต่อไป และประกอบกับสำนักงาน ป.ป.ช. ได้นำเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและดำเนินการเพื่อจัดการความเสี่ยงการทุจริตมาใช้ในการเป็นเกณฑ์การประเมินการดำเนินงานของสวนราชการเพื่อยกระดับการดำเนินงานให้มีความโปร่งใส และลดปัญหาทุจริตประพตติมิชอบและยังสะท้อนปัญหาการขาดหลักธรรมาภิบาลด้วย

ดังนั้น คณะกรรมการการบริหารความเสี่ยงเทศบาลตำบลพลวง จึงได้จัดทำแผนบริหาร จัดการ ความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ขึ้น สำหรับใช้เป็นแนวทางในการบริหารปัจจัยและ ควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินการต่างๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่จะทำให้เกิดความ เสียหาย ให้ระดับความ เสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับ ประเมิน ควบคุมและตรวจสอบได้อย่างมี ระบบ

๑.๒ วัตถุประสงค์ของแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑) เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงานเข้าใจหลักการ และกระบวนการบริหารจัดการ ความเสี่ยง

๒) เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบขั้นตอน และกระบวนการในการวางแผนบริหารจัดการ ความเสี่ยง

๓) เพื่อให้มีการปฏิบัติตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

๔) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการความเสี่ยง

๕) เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจตลอดจนเชื่อมโยงการบริหารจัดการ ความเสี่ยงกับกลยุทธ์

๖) เพื่อลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร

๑.๓ เป้าหมาย

๑) ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงาน มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติงานประจำปีให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

๒) ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงานสามารถระบุความเสี่ยง วิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยงและจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

๓) สามารถนำแผนบริหารความเสี่ยงไปใช้ในการบริหารงานที่รับผิดชอบ

๔) พัฒนาความสามารถของบุคลากรและกระบวนการดำเนินงานภายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง

๕) เกิดความรับผิดชอบต่อความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยงถูกกำหนดขึ้นอย่างเหมาะสมทั่วทั้งองค์กร

๖) การบริหารความเสี่ยงให้ได้รับการปลูกฝังให้เป็นวัฒนธรรมองค์กร

๑.๔ ประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง

การดำเนินการบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้ผู้บริหารมีข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้น และทำให้องค์กรสามารถจัดการกับปัญหาอุปสรรคและอุปสรรคใดในสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดหรือสถานการณ์ที่อาจทำให้องค์กรเกิดความเสียหาย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการดำเนินการบริหารความเสี่ยง มีดังนี้

๑) เป็นส่วนหนึ่งของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การบริหารความเสี่ยงจะช่วยคณะกรรมการ/คณะทำงานบริหารความเสี่ยง และผู้บริหารทุกระดับตระหนักถึงความเสี่ยงหลักที่สำคัญ และสามารถทำหน้าที่ในการกำกับ ดูแลได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล

๒) สร้างฐานข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารและการปฏิบัติงานในเทศบาล การบริหารความเสี่ยงจะเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจด้านต่างๆ ซึ่งรวมถึงการบริหารความเสี่ยงซึ่ง ตั้งอยู่บนสมมติฐานในการตอบสนองต่อเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กรรวมถึงระดับความเสี่ยงที่ ยอมรับได้

๓) ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่างๆ ที่สำคัญได้ทั้งหมดการบริหารความเสี่ยงจะทำให้บุคลากรมีความเข้าใจถึงเป้าหมายและภารกิจหลักของเทศบาล และตระหนักถึงความเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบในเชิงลบต่อเทศบาลได้อย่างครบถ้วนซึ่งครอบคลุมความเสี่ยงธรรมชาติ

๔) เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงาน การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถมั่นใจได้ว่าความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารท้องถิ่นในการบริหารงานและการตัดสินใจในด้านต่างๆ เช่น การวางแผนการกำหนดกลยุทธ์การติดตามควบคุมและวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปตามเป้าหมายที่ กำหนดและสามารถป้องกันผลประโยชน์รวมทั้งเพิ่มมูลค่าแก่องค์กร

๕) ช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารความเสี่ยงทำให้รูปแบบการตัดสินใจไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยที่ผู้บริหารท้องถิ่นมีความเข้าใจในกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ขององค์กร และระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน

๖) ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพการจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรม และการเลือกใช้มาตรการในการบริหารความเสี่ยง เช่น การใช้ทรัพยากรสำหรับกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่างๆ และกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงย่อมแตกต่างกัน หรือการเลือกใช้มาตรการแต่ละประเภทย่อมใช้ทรัพยากรแตกต่างกัน เป็นต้น

๑.๕ ขั้นตอนการปฏิบัติงานการบริหารความเสี่ยง

ขั้นตอนที่ ๑

แต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลในการบรรลุเป้าหมายตามกฎหมายจัดตั้งสวนราชการ (ภารกิจ) และเป้าหมายตามแผนดำเนินงานประจำปีของสวนราชการ โดยมีผู้บริหารระดับสูง และผู้แทนจากทุกหน่วยงานในสังกัดรวมเป็นคณะกรรมการ/คณะทำงานโดยผู้บริหารระดับสูงต้องมีส่วนร่วมที่สำคัญในการกำหนดนโยบายหรือแนวทางในการบริหารความเสี่ยง

ขั้นตอนที่ ๒

วิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยง มีการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยง ที่ส่งผลกระทบหรืออาจสร้าง ความเสียหาย (ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) หรือความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายตาม กฎหมายจัดตั้งสวนราชการ และเป้าหมายตามแผนดำเนินงานประจำปีของสวนราชการ รวมทั้งมีการวิเคราะห์ความเสี่ยง ทุจริต พร้อมทั้งมีการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง โดยดำเนินการ ดังนี้

- จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงแก่บุคลากร
- จัดประชุมปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง โดยทำการระบุปัจจัยเสี่ยง วิเคราะห์ความ เสี่ยง และจัดลำดับความเสี่ยง

ขั้นตอนที่ ๓

จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงโดยได้รับความเห็นชอบและอนุมัติจากผู้บริหารระดับสูงของเทศบาล สื่อสาร/ทำความเข้าใจเกี่ยวกับแผนการบริหารความเสี่ยงฯ รวมทั้งกำหนดแนวทางในการติดตามและประเมินผล และแจ้งเวียนให้กับทุกหน่วยงานในสังกัดทราบและถือปฏิบัติ ทั้งนี้ แผนบริหารความเสี่ยงควรกำหนดกิจกรรม/ มาตรการที่จะแก้ไข ลดหรือป้องกันความเสี่ยงให้ครอบคลุมทุกด้าน ได้แก่ ความเสี่ยงด้าน กลยุทธ์ ด้านการ ปฏิบัติงาน ด้านการเงิน และด้านระเบียบ กฎหมาย

ขั้นตอนที่ ๔

ดำเนินการตามแผนการบริหารความเสี่ยงขององค์กร และให้มีการกำกับติดตามประเมินผลการ ดำเนินงานตามแผนอย่างครบถ้วนทุกกิจกรรม รวมทั้งพิจารณาหาแนวทางแก้ไขที่อาจเกิดขึ้นในระหว่าง ดำเนินการ และนำเสนอผู้บริหารระดับสูงของสวนราชการอย่างน้อย ปลาย ๑ ครั้ง หรือทุกไตรมาส

ขั้นตอนที่ ๕

จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงโดยระบุผลการประเมินความเสี่ยง และจากที่ได้ดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยงโดยจำแนกระหว่างปัจจัยเสี่ยงที่สามารถควบคุม/บริหารจัดการ และปัจจัยเสี่ยงที่ยังไม่สามารถควบคุม/บริหารจัดการให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ทั้งนี้ จะต้องมีการกำหนด ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนเพื่อใช้ในการดำเนินงานในปีต่อไปและนำเสนอต่อผู้บริหาร

๑.๖ นิยามความเสี่ยง

๑. ความเสี่ยง (Risk)

ความเสี่ยง หมายถึง เหตุการณ์หรือการกระทำใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายในสถานการณ์ที่ ไม่นานและจะส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหาย (ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) หรือก่อให้เกิดความ ล้มเหลว หรือลดโอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทั้งในด้านยุทธศาสตร์ การปฏิบัติงาน การเงิน และการบริหาร ซึ่งอาจเป็นผลกระทบทางบวกด้วยก็ได้ โดยวัดจากผลกระทบ (Impact) ที่ได้รับและ โอกาสที่จะเกิด (Likelihood) ของเหตุการณ์

ลักษณะของความเสียหาย สามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ส่วน ดังนี้

- ๑) ปัจจัยเสี่ยง คือ สาเหตุที่จะทำให้เกิดความเสี่ยง
- ๒) เหตุการณ์เสี่ยง คือ เหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน หรือ นโยบาย
- ๓) ผลกระทบของความเสียหาย คือ ความรุนแรงของความเสียหายที่นาจะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์เสี่ยง

๒. การบริหารความเสี่ยง (Risk Management)

การบริหารความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ ความเสี่ยงลดลงหรือ ผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กร ยอมรับได้ ดังนั้น องค์กรต้องมีการจัดการกับความเสี่ยงขององค์กรที่เหมาะสม เพื่อที่จะสามารถลดความ สูญเสียที่จะเกิดขึ้นแก่องค์กรรวมไปถึงการสร้างโอกาส และหรือมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กรได้ในอนาคต ซึ่งการบริหารจัดการความเสี่ยง มีหลายวิธี ดังนี้

- การยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance) เป็นการยอมรับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น เนื่องจากความไม่คุ้มค่า ในการดำเนินการควบคุมหรือจัดกิจกรรมป้องกันความเสี่ยง นั้น

- การลด/การควบคุมความเสี่ยง (Risk Reduction) เป็นการปรับปรุงระบบการทำงาน หรือการออกแบบวิธีการทำงานใหม่เพื่อลดโอกาสที่จะเกิด หรือลดผลกระทบให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ การควบคุม (Control) คือ การกระทำใดๆ ที่ฝ่ายบริหารกำหนดให้มีขึ้นเพื่อช่วยให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ การควบคุมแบ่งเป็น ๕ ประเภท คือ

ก) การควบคุมแบบป้องกัน (Preventive Controls) เป็นการป้องกันจากสิ่งที่ไม่ต้องการให้เกิดขึ้นในองค์กร

ข) การควบคุมแบบค้นหา (Detective Controls) เป็นการค้นหา สิ่งที่ไม่ถูกต้องในองค์กร

ค) การควบคุมแบบแก้ไข (Corrective Controls) เป็นการแก้ไขปัญหาที่ตรวจพบ

ง) การควบคุมแบบสั่งการ (Directive Controls) เป็นการส่งเสริมสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นในองค์กร

จ) การควบคุมแบบทดแทน (Compensating Controls) เป็นการควบคุมที่ชดเชยหรือทดแทนหรือชดเชยการควบคุมที่ขาดไป

- การกระจายความเสี่ยง หรือการถ่ายโอนความเสี่ยง (Risk Sharing) เป็นการกระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยงให้ผู้อื่นช่วยแบ่งความรับผิดชอบไป

- การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance) เป็นการจัดการความเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงมากและหน่วยงานไม่อาจยอมรับได้เนื่องจากมีผลกระทบจากปัจจัยภายนอกซึ่งไม่สามารถควบคุมได้และจำเป็นต้องตัดสินใจยกเลิกโครงการ/กิจกรรมนั้น

๓. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)

กิจกรรมการควบคุม หมายถึง นโยบาย มาตรการ และวิธีการต่างๆ ที่ฝ่ายบริหารนำมาใช้เพื่อก่อให้เกิดความเชื่อมั่นได้ว่าคำสั่งหรือวิธีการปฏิบัติต่างๆ ที่ฝ่ายบริหารกำหนดขึ้นได้มีการปฏิบัติตามและมีการดำเนินการตามมาตรการต่างๆ ที่จำเป็นในการที่จะจัดการกับความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้กิจกรรมการควบคุมต้องมีอยู่ในทุกส่วนงานขององค์กรและกำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนได้แก่ การอนุมัติ การมอบอำนาจ การตรวจทาน การกระทบยอด การสอบทานผลการดำเนินงาน การป้องกันและดูแลรักษาทรัพย์สินและการแบ่งแยกอำนาจและหน้าที่ เป็นต้น

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลพื้นฐาน

ความเชื่อมโยงการบริหารความเสี่ยงกับกระบวนการวางแผนขององค์กร การบริหารความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ดำเนินการต่อเนื่องเชื่อมโยงกับกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง การดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยงเพิ่มลดระดับความรุนแรง ตลอดจนการติดตามและรายงานผลการบริหารความเสี่ยง

๒.๑ วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์ “เศรษฐกิจมั่งคั่ง ประชาชนมั่นคง ชุมชนน่าอยู่ ศูนย์กลางการศึกษา ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และภูมิศาสตร์”

๒.๑.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เทศบาลจะต้องกำหนดแนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์ เพื่อให้ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมในการสัญจรไปมาและขนถ่ายสินค้าการเกษตรได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ทำให้ลดต้นทุนในการผลิต พัฒนาเส้นทางให้ได้มาตรฐานตามหลักวิศวกรรมจราจร มีป้ายและเครื่องหมายจราจรตามถนนในเขตเทศบาล การลดอุบัติเหตุทางถนน ประชาชนขับขี่ยานพาหนะด้วยความปลอดภัย และการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เช่น ไฟฟ้า ประปา การโทรคมนาคม ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนโดยประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด จึงได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาไว้ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ ได้แก่

๑. การก่อสร้างระบบคมนาคมขนส่ง เช่น ถนนคอนกรีต ถนนลาดยาง ถนนลูกรัง ถนนหินคลุก และสะพานคอนกรีต
๒. การขยายถนน เปิดถนนหรือเส้นทางคมนาคมสายใหม่
๓. การบำรุงรักษาถนน ซ่อมแซมถนนที่ชำรุด
๔. การกำหนดรูปแบบทางระบายน้ำข้ามทางหรือข้างทาง การวางท่อคอนกรีตหรือท่อ

บล็อก

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาระบบจราจร ได้แก่

๑. ติดตั้งป้ายบอกทางเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทาง
๒. การควบคุมวินัยการจราจร และลดอุบัติเหตุทางท้องถนน

กลยุทธ์ที่ ๓ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ได้แก่

๑. การก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน และการบริหารจัดการประปาหมู่บ้าน
๒. การจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค
๓. การขยายเขตไฟฟ้า เพิ่มแรงดันกระแสไฟฟ้า
๔. การติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณทางแยกและจุดเสี่ยง
๕. การก่อสร้างและซ่อมแซมหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน
๖. การบำรุงรักษาสิ่งสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่อยู่ในความดูแลของเทศบาล
๗. การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องยนต์ เครื่องจักร ฯลฯ สำหรับสนับสนุนงานบริการ

ชุมชนฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร (สวนผลไม้) เช่น เงาะ มังคุด ทุเรียน จะมีปัญหาการผลผลิตตกต่ำเป็นประจำทุกปี ต้นทุนการผลิตสูง เนื่องจากค่าจ้างแรงงานในการทำสวนเพิ่มขึ้น ตามอัตราค่าแรงขั้นต่ำตามนโยบายของรัฐบาล และปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ ประกอบกับปัญหาการขาดปุ๋ย และยาที่มีราคาสูงขึ้นตามค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้น และพ่อค้าคนกลางเอาเปรียบเกษตรกรในการกำหนดราคาผลไม้ จึงจำเป็นต้องหาแนวทางหรือกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา และอีกส่วนหนึ่งการประกอบกิจการร้านค้าทั่วไปในชุมชนเมืองเริ่มมีปัญหา เนื่องจากมีร้านสะดวกซื้อเปิดในพื้นที่ ทำให้ร้านค้าทั่วไปได้รับผลกระทบ ต้องมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ประกอบการร้านค้าทั่วไปใหม่ เพื่อสามารถแข่งขันกับร้านสะดวกซื้อได้ จึงได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาไว้ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ได้แก่

๑. การจัดตั้งกลุ่มเพื่อบริหารและจัดการน้ำ
๒. การขยายระบบชลประทาน
๓. การก่อสร้างซ่อมแซมฝายกั้นน้ำต่างๆ

กลยุทธ์ที่ ๒ การกำหนดมาตรฐานควบคุมสินค้า และราคาผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่

๑. การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้แก่เกษตรกร เพื่อเตรียมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ.๒๕๕๘
๒. การส่งเสริมการตลาด และการกระจายผลผลิตทางการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาอาชีพชุมชนเมือง ได้แก่

๑. การส่งเสริมการปรับปรุง/พัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและหลากหลาย
๒. การจัดทำศูนย์กลางจำหน่ายสินค้าทั้งภาคการเกษตร และการบริโภคในครัวเรือน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสังคม

เนื่องจากสภาพชุมชนและสังคมมีความหลากหลาย ทั้งเขตชุมชนเมืองและชนบท ทำให้ปัญหาที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสาธารณสุข การควบคุมสิ่งปลูกสร้าง และมลพิษต่างๆ รวมทั้งภัยพิบัติทางธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงชุมชนและสังคม รวมทั้งกำหนดแผนแม่บทในการพัฒนาเมืองในอนาคต จึงได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาไว้ ๕ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาระบบสาธารณสุขมูลฐานและการควบคุมโรค ได้แก่

๑. พัฒนาระบบสุขภาพีบาลและยกระดับชุมชนให้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตัวชี้วัดของกระทรวงสาธารณสุข
๒. กำหนดมาตรการในการป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคประจำถิ่น
๓. ตรวจคัดกรองหาสารพิษตกค้างในเลือดให้กับเกษตรกร
๔. ตรวจหาสารปนเปื้อนในอาหารและเครื่องสำอางในร้านค้า ตลาดสด และตลาดนัด
๕. ส่งเสริมสุขภาพประชาชน ตั้งแต่แรกเกิด จนถึงสูงวัย

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับหมู่บ้านและชุมชน ได้แก่

๑. การส่งเสริมองค์ความรู้ให้แก่ผู้นำชุมชน กลุ่มสตรีอาสาพัฒนาท้องถิ่น และกลุ่มมวลชนต่างๆ ให้เกิดศักยภาพและร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาท้องถิ่น
๒. ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด รวมถึงการบำบัดการติดยาเสพติด และฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติด ให้กลับคืนสู่สภาพปกติโดยไม่เสี่ยงต่อการเป็นผู้ติดยาเสพติด
๓. การจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับประชาชน เช่น การแข่งขันกีฬาประจำตำบล การจัดกิจกรรมของศูนย์พัฒนาครอบครัว เป็นต้น เพื่อเสริมสร้างความรัก ความสามัคคี และห่างไกลจากยาเสพติด

กลยุทธ์ที่ ๓ การจัดทำแผนแม่บทชุมชนเมือง ได้แก่

๑. กำหนดการใช้พื้นที่และเขตควบคุมอาคาร ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบผังเมืองรวมของเทศบาล

กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมและจัดสวัสดิการสังคม ได้แก่

๑. การส่งเสริมและจัดสวัสดิการสังคมให้แก่ผู้ยากไร้ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้สูงอายุ รวมทั้งผู้ด้อยโอกาสให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้

๒. การส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้สูงอายุ และคนพิการ

กลยุทธ์ที่ ๕ ปรับปรุงและพัฒนาระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้แก่

๑. การฝึกอบรมเพิ่มความรู้และประสิทธิภาพงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๒. การพัฒนาความรู้และความเข้าใจสภาพภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ แนวทางการดูแลตนเอง การช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐ ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
๓. พัฒนาระบบการควบคุมสั่งการจากผู้บัญชาการเหตุการณ์ การเตรียมกำลัง และวัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน

๔. การฝึกซ้อมแผนปฏิบัติการร่วมกับอำเภอ จังหวัด หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. การป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ได้แก่ การตั้งด่านเฝ้าระวังภายในหมู่บ้าน/ชุมชน การจัดตั้งศูนย์ให้บริการประชาชนในช่วงเทศกาล หรืองานสำคัญต่างๆ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสิ่งแวดล้อม

เนื่องจากในพื้นที่ตำบลพลวง เป็นเขตพื้นที่ประกอบอาชีพการเกษตร มีอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี เป็นเมืองที่กำลังเจริญเติบโต มีสถานประกอบการ และสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก ประชาชนมาทำงานในพื้นที่ส่วนใหญ่มาจากต่างถิ่น และมาอาศัยอยู่เพื่อทำกิน จึงทำให้เกิดปัญหาความไม่สมดุลระหว่างงบประมาณที่ใช้ในการบริหารจัดการที่เทศบาลได้รับการจัดสรรตามรายหัวของประชากร เนื่องจากประชาชนเหล่านั้นไม่ได้ย้ายที่อยู่ตามทะเบียนราษฎร จึงทำให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชนเมือง จึงได้กำหนดกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาไว้ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างจิตสำนึก และตระหนักในการจัดการสิ่งแวดล้อม ได้แก่

๑. การอบรมและปลูกฝังค่านิยมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. การรณรงค์ ส่งเสริม และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๒ การควบคุมการบำบัดน้ำเสียและกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย ได้แก่

๑. การก่อสร้างระบบควบคุมและบำบัดน้ำเสีย และการออกมาตรการควบคุมการจัดการน้ำเสียในชุมชน
๒. การบริหารจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน และการสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนในการรักษาความสะอาด

กลยุทธ์ที่ ๓ การควบคุมมลพิษ ได้แก่

๑. การควบคุมมาตรฐานสถานประกอบการไม่ให้เกิดมลพิษด้านเสียง กลิ่น หรือเหตุรำคาญ
อย่างอื่นที่จะมีผลต่อการดำรงชีวิตปัจจุบันของประชาชน

๒. การบังคับใช้และการให้ความรู้กฎหมายต่างๆแก่ประชาชน เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร กฎหมายการป้องกันและระงับอัคคีภัย กฎหมายว่าด้วยสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาทางการศึกษา

เทศบาลตำบลพลวง เป็นศูนย์กลางทางการศึกษาและการเรียนรู้ของอำเภอเขาฉกรรจ์ ซึ่งมีการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๓ แห่ง สถานศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน ๔ แห่ง สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง และสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง มีศูนย์การเรียนรู้นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) มีห้องสมุดเฉลิมราชกุมารี จำนวน ๑ แห่ง และศูนย์การเรียนรู้ ICT เทศบาลตำบลพลวง จำนวน ๑ แห่ง ในด้านการศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น ในพื้นที่ตำบลพลวงมีวัด/สำนักสงฆ์ จำนวน ๘ แห่ง จึงได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาไว้ ๒ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ จัดระบบการศึกษาให้มีคุณภาพ ได้แก่

๑. การจัดการศึกษาระดับก่อนวัยเรียนประถมวัยของเทศบาล
๒. ส่งเสริมวัสดุอุปกรณ์ให้แก่สถานศึกษาในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา
๓. ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่เด็กและเยาวชน
๔. จัดแผนการศึกษาท้องถิ่น เพื่อเตรียมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.๒๕๕๘
๕. การส่งเสริมการศึกษาทั้งด้านวิชาการ และกิจกรรมนันทนาการ

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ได้แก่

๑. ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนา เช่น การทำบุญวันสำคัญทางศาสนา การถือศีลปฏิบัติธรรม เป็นต้น
๒. การอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ เช่น ประเพณีลอยกระทง ประเพณีแห่และถวายเทียนพรรษา ประเพณีสงกรานต์ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการท่องเที่ยว

เทศบาลตำบลพลวง มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญ และมีคนมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาฉกรรจ์ (น้ำตกกระโทง) รอยพระพุทธรูปพลวงเขาฉกรรจ์ เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยว การเพิ่มโอกาส สร้างรายได้ จากผู้มาท่องเที่ยวในเขตอำเภอเขาฉกรรจ์ รวมทั้งกำหนดมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน มีความปลอดภัย และสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว สามารถพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน จึงได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาไว้ ๒ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ได้แก่

๑. การให้บริการข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอเขาฉกรรจ์ และพื้นที่ใกล้เคียง รวมถึงการจัดสถานที่พักไว้บริการประชาชน และนักท่องเที่ยวให้ได้รับความสะดวกสบาย
๒. การจัดกำลัง อปพร. คอยดูแลรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยว

๑. กำหนดเป้าหมายจัดกิจกรรมและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว เช่น โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวปลอดภัยบนยอดเขาฉกรรจ์ เพื่อรักษาทัศนียภาพที่สวยงาม
๒. การพัฒนาเส้นทางคมนาคมส่งเสริมการท่องเที่ยว
๓. การส่งเสริมการบริการ และจัดบริการสาธารณะให้กับนักท่องเที่ยว

๔. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว โครงการอุทยานดนตรี สีชมพู เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ (น้ำตกกระทิง) มีโอกาสได้ฟังเพลงและสร้างความสุนทรีย์จากเสียงเพลงกลางป่า และโครงการวังขึ้นเขาพระบาทพลวงมินิมาราธอน เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาการบริหาร

การบริหารงานเทศบาลตำบลพลวง มีการแบ่งโครงสร้างส่วนราชการออกเป็น ๑ สำนัก ๓ กอง การบริหารงานเทศบาลยึดหลักธรรมาภิบาล เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน สามารถตอบสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาของประชาชนอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ สามารถบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย การพัฒนา และวิสัยทัศน์ของเทศบาล การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน จึงกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาไว้ ๒ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการทำงาน

๑. การนำระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศ มาสนับสนุนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น นำระบบ E-plan มาใช้ในการบันทึกข้อมูลแผนพัฒนาเทศบาล การนำระบบ GIS มาใช้ในการกำหนดที่ตั้งโครงการ การนำระบบ E-laas มาใช้ในการจัดทำงบประมาณและบัญชีของเทศบาล การนำระบบแผนที่ภาษี และทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ในการจัดเก็บภาษี เป็นต้น รวมถึงการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องจักร เครื่องยนต์ให้เพียงพอในการปฏิบัติงาน

๒. การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน มีการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้

๓. การลดขั้นตอนและปรับลดระยะเวลาการปฏิบัติงานสั้นลง พัฒนาระบบการ

๔. ให้บริการรวมถึงอาคารสถานที่ราชการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้มารับบริการ

๕. กำหนดผู้รับผิดชอบงานที่ชัดเจน และมีคู่มือการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอน ให้อย่างชัดเจนการพัฒนาทักษะของพนักงานเทศบาลให้มีความรู้ในการปฏิบัติงาน สร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน การสร้างความมั่นคงในอาชีพราชการ

๖. สร้างกระบวนการมีส่วนร่วม ความสามัคคี ของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ท้องถิ่น และประชาชน รวมถึงการเปิดทุนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคล

๑. นำระบบคุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคล ตั้งแต่กระบวนการสรรหา บรรจุ และแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การเลื่อนตำแหน่ง การโยกย้าย การดำเนินการทางวินัย และการลงโทษพนักงานเทศบาลทุกคนทุกตำแหน่ง

๒. การประเมินผลการปฏิบัติงานตามหลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล ความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรและการจ่ายประโยชน์ตอบแทนอื่น

๒.๒ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลพลวง

จุดยืน ความมุ่งมั่น ประเด็นสำคัญและเป็นหัวใจหลักในการทำแผนยุทธศาสตร์ โดยมาจากการความต้องการทางยุทธศาสตร์ที่ผ่านการวิเคราะห์ ๓ ด้าน คือ ความสำคัญต่อภารกิจ ความเร่งด่วนในด้านปัญหาผลกระทบต่อกู้ค่า โดยมีเกณฑ์ ๕ ระดับ คือ น้อยมาก น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ตามลำดับ โดยความต้องการที่ได้ค่าคะแนนสูง จัดทำหรือกำหนดเป็นจุดยืนในการพัฒนาด้วยกลไกของยุทธศาสตร์ต่อไป

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่นและปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย

เทศบาลตำบลพลวงจึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ ดังนี้ “เศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนมั่นคง ชุมชนน่าอยู่ ศูนย์กลางการศึกษา ท่องเที่ยวเชิงนิเวศและภูมิศาสตร์”

๒.๓ การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๒.๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และTrend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินผลสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

เทศบาลตำบลพลวง ได้ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพ ในการแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนโดย เทศบาลตำบลพลวงได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ใช้หลัก SWOT การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ดังนี้

จุดแข็ง (S: Strength)

๑. เทศบาลมีการจัดโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการที่ ชัดเจน สอดคล้องกับภารกิจและอำนาจหน้าที่

๒. วิสัยทัศน์และแนวทางการบริหารงานของเทศบาล มีความชัดเจน มั่นคง และต่อเนื่อง ทำให้การบริหาร งานมีประสิทธิภาพ

๓. บุคลากรของเทศบาลเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำงานทดแทนกันได้

๔. เทศบาลมีเทศบัญญัติ และกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติที่ชัดเจน และมีแนวทางการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง

๕. เทศบาลมีเครื่องมือ เครื่องใช้ ตามความจำเป็นสอดคล้องกับภารกิจ และอำนาจหน้าที่

จุดอ่อน (W : Weakness)

๑. งบประมาณไม่เพียงพอ และไม่สอดคล้องกับภารกิจ อำนาจหน้าที่ รวมทั้งสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่

๒. บุคลากรของเทศบาลมีการโอนย้ายบ่อย ขาดความชำนาญงาน และต่อเนื่อง

๓. ประชาชนไม่เห็นความสำคัญของการประชุมประชาคม จึงรับทราบปัญหาความต้องการไม่ครอบคลุมทุกเพศทุกวัย ทุกกลุ่มทุกองค์กร

๔. พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นสวนผลไม้ ทำให้ขาดการเข้าถึงประชาชนทำให้ประชาชนไม่สามารถรับทราบข้อมูลข่าวสารการพัฒนา

๕. การมีประชากร แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในสวนผลไม้ หรือโรงรับซื้อผลไม้ทำให้ยากต่อการที่จะให้รับทราบข้อมูลข่าวสาร

โอกาส (O : Opportunity)

๑. ตำบลพลวงมีต้นทุนทางสังคมและสิ่งแวดล้อมสูง เช่น มีสถานศึกษาทุกระดับ เป็นศูนย์กลางส่วนราชการ เศรษฐกิจ การเงินการธนาคาร และที่สำคัญต้นทุนทางวัฒนธรรม รอยพระพุทธรูปพลวง เขาคิชฌกูฏ ซึ่งมีพุทธศาสนิกชนเข้ามานมัสการไม่น้อยกว่าปีละล้านคน

๒. สังคมเป็นแบบสังคมชนบท มีลักษณะถ้อยทีถ้อยอาศัย ระดับปัญหาความรุนแรงทางสังคมต่ำ

๓. พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ใกล้ศูนย์กลางความเจริญ ทำให้การติดต่อสื่อสาร และเทคโนโลยีเข้าถึงประชาชน ได้รับการบริโภคข้อมูลข่าวสารที่สะดวก รวดเร็ว

๔. เทศบาลมีศูนย์ ICT ไว้บริการประชาชน และศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาทไว้คอยบริการทางกฎหมายแก่ประชาชน

๕. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่น

๖. การประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการในพื้นที่เป็นไปด้วยดี มีประสิทธิภาพ

๗. ระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ GIS ข้อมูลทางสังคม อยู่ในระดับดี สามารถสนับสนุนการบริหารงานเทศบาลได้

อุปสรรค (T : Threat)

๑. นโยบายการกระจายอำนาจและการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาล ไม่ชัดเจน ขาดความต่อเนื่อง ไม่เป็นไปตาม พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

๒. ความไม่ชัดเจนในการสั่งการและข้อระเบียบกฎหมายของหน่วยงานบังคับบัญชาระดับกรม หลายครั้งที่การปฏิบัติงานตามข้อสั่งการถูกหักท้วงจากหน่วยงานตรวจสอบ (สตง.)

๓. สภาพเศรษฐกิจของประชาชนและชุมชนอยู่ในภาวะถดถอย เนื่องจากราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ ค่าแรงงานสูง ขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ ต้นทุนการผลิตสูง ทำให้ค่าครองชีพสูง

๔. มีประชากรแฝงในพื้นที่มาก ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ มากขึ้น ทั้งด้านสาธารณสุข การคมนาคมและขนส่งที่แออัด อาชญากรรมในพื้นที่เพิ่มขึ้น

๒.๓.๒ ปัจจัยและสถานการณ์เปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ด้านเศรษฐกิจ

ตำบลพลวงโดยรวมประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำสวนผลไม้เป็นส่วนใหญ่และมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ประกอบอาชีพร้านค้าการเปิดโรงรับซื้อผลไม้ส่งออกซึ่งทำให้ในฤดูกาลเก็บเกี่ยวผลผลิตทำให้มีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจโดยรวมมีการลงทุนจากบุคคลภายนอกเข้ามาลงทุนในพื้นที่และในช่วงของการนมัสการรอยพระพุทธรูปประมาณ ๒ เดือนทำให้มีประชาชนล้นหลามเข้ามาในพื้นที่ทำให้มีประชาชนภายนอกพื้นที่ล้นหลามเข้ามาประกอบอาชีพค้าขายหรือขายบริการให้กับนักท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆทำให้มีการใช้จ่ายเงินในพื้นที่เพิ่มขึ้น

ด้านสังคม

ตำบลพลวงส่วนใหญ่แล้วประชาชนประกอบอาชีพเกษตรกรรมดังนั้นทำให้ปัญหาสังคมไม่ค่อยมีมีก็เพียงบางส่วนเกี่ยวกับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจมีการใช้แรงงานต่างด้าวหรือมีการอพยพแรงงานเข้ามาช่วยในด้าน การรับซื้อผลไม้แต่ปัญหาไม่ได้ลุกลามมากมายมีเพียงช่วงระยะเวลาสั้นๆ

ด้านการศึกษา

ตำบลพลวงมีสถานศึกษาครบทุกรูปแบบตั้งแต่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไปจนถึงระดับปริญญาตรีถือว่าเป็นจุดแข็งของตำบลพลวงทำให้มีการเปิดรับนักเรียนนักศึกษาเข้ามาศึกษาในพื้นที่ตำบลพลวงมากขึ้นแต่ไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพสังคมเพราะมีการวางผังเมืองการควบคุมหอพักนักศึกษาตั้งนั้นจึงไม่เกิดปัญหาเกี่ยวกับนักศึกษาหรือผู้อพยพเข้ามาศึกษาในพื้นที่

ด้านผังเมือง

มีการจัดวางผังเมืองอย่างชัดเจนตามแบบที่กรมโยธาธิการและผังเมืองกำหนดไว้ทำให้ไม่มีสิ่งปลูกสร้างที่ขัดต่อผังเมืองรวมอีกครั้งพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมซึ่งง่ายต่อการที่จะวางผังเมืองหรือการพัฒนาและการขยายตัวของเมือง

ด้านเทคโนโลยี

ตำบลพลวงเป็นตำบลที่ไม่ห่างไกลจากเมืองมากนักก็อปกับมีการประกอบอาชีพที่ต้องติดต่อกับคนภายนอกเป็นส่วนใหญ่ดังนั้นการใช้เทคโนโลยีจึงมีส่วนสำคัญและตำบลพลวง ในระยะ ๒ ๓ ปีมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาในการผลิตพืชผลทางการเกษตรหรือนำมาเกี่ยวกับการค้าขายเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับการติดต่อสื่อสารกับพ่อค้าแม่ค้าภายนอกที่เข้ามาประกอบกิจการโรงรับซื้อผลไม้ซึ่งต้องอาศัยเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลพลวงมีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์มีอุทยานแห่งชาติมีน้ำตกและมีอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ทำให้พื้นที่ตำบลพลวงมีความเป็นอยู่ที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหารไม่มีการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนหรือการแสวงหาผลประโยชน์จากพื้นที่ที่ไม่ได้รับอนุญาตประชาชนส่วนใหญ่มีจิตสำนึกที่ดีที่จะอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและช่วยกันรณรงค์เรื่องสิ่งแวดล้อมและในระยะ ๒ ๓ ปีหลังนี้มีเกษตรกรบางรายหันทำเกษตรอินทรีย์เพิ่มมากขึ้นซึ่งถือได้ว่าเป็นการช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปด้วย เป็นต้น

๒.๓.๓ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ตำบลพลวงเป็นตำบลที่ไม่ห่างไกลจากอำเภอเมืองมากและมีแหล่งที่มีผลไม้เป็นจำนวนมากทำให้มีผู้ประกอบการโรงรับซื้อผลไม้เข้ามาเปิดรับซื้อผลไม้เพิ่มมากขึ้นซึ่งส่งผลให้มีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจแทบทุกด้าน ส่งผลให้เกษตรกรมีการตื่นตัวที่จะพัฒนาผลผลิตให้ได้มาตรฐานเพื่อการส่งออกมากขึ้นมีการนำเทคโนโลยีแรงงานทั้งแรงงานในพื้นที่และแรงงานต่างด้าวเข้ามาช่วยในการพัฒนาผลผลิตทางการเกษตร

ด้านการท่องเที่ยวประเพณีขึ้นเขานมัสการรอยพระพุทธรูปทำให้ประชาชนทั้งพ่อค้าแม่ค้าเข้ามาเพื่อประกอบการค้าขายในช่วงประเพณีขึ้นเขานมัสการรอยพระพุทธรูปทำให้มีการสะพัดของเงินในช่วง ๒ เดือนที่มีการเปิดขึ้นเขานมัสการรอยพระพุทธรูปมีประชาชนเข้ามาในพื้นที่จำนวนมากซึ่งต้องมีการใช้จ่ายใช้สอย ด้านของที่พักของนักท่องเที่ยวการบริการด้านอาหาร การบริการทางด้านขนส่ง ทำให้ประชาชนมีอาชีพมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

บทที่ ๓

แนวทางการบริหารความเสี่ยง

แนวทางการดำเนินงานและกลไกการบริหารจัดการความเสี่ยง

๓.๑ แนวทางการดำเนินงาน ในการบริหารความเสี่ยงของเทศบาลตำบลพลวง แบ่งเป็น ๒ ระยะ ดังนี้

ระยะที่ ๑ การเริ่มต้นและการพัฒนา

- ๑) กำหนดนโยบายหรือแนวทางในการบริหารความเสี่ยงของเทศบาลตำบลพลวง
- ๒) ระบุปัจจัยเสี่ยง และประเมินโอกาส ผลกระทบจากปัจจัยเสี่ยง
- ๓) วิเคราะห์และจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงจากการดำเนินงาน
- ๔) จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงของปัจจัยเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูง (High) และสูงมาก (Extreme) รวมทั้งปัจจัยเสี่ยงที่อยู่ในระดับปานกลาง (Medium) ที่มีนัยสำคัญ
- ๕) สื่อสารทำความเข้าใจเกี่ยวกับแผนบริหารความเสี่ยงใหญ่ปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลพลวงทราบ และสามารถนำไปปฏิบัติได้
- ๖) รายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๗) รายงานสรุปการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนบริหารจัดการ ความเสี่ยง

ระยะที่ ๒ การพัฒนาสู่ความยั่งยืน

- ๑) ทบทวนแผนบริหารความเสี่ยงในปีที่ผ่านมา
- ๒) พัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภท
- ๓) ผลักดันให้มีการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร
- ๔) พัฒนาขีดความสามารถบุคลากรในการดำเนินงานตามกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

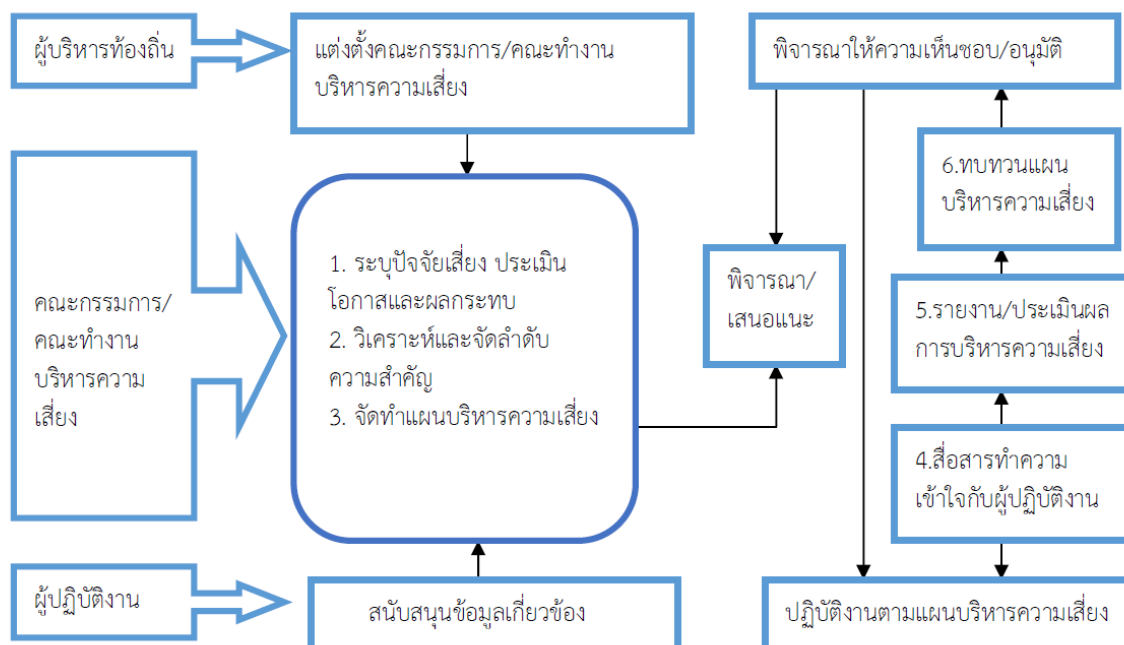
๓.๒ กลไกการบริหารจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วย

๑) ผู้บริหารท้องถิ่น มีหน้าที่แต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยง ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อนำไปปฏิบัติต่อไป

๒) คณะกรรมการ/คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยง มีหน้าที่ดำเนินการให้มีระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงรายงานและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมทั้งทบทวนแผนการบริหารความเสี่ยง เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานต่อไปในอนาคต

๓) ผู้ปฏิบัติงาน หรือบุคลากรแต่ละสำนัก/กอง ของเทศบาลตำบลพลวง มีหน้าที่ สนับสนุนข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้กับคณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

กลไกการบริหารความเสี่ยง

๓.๓ คณะกรรมการและคณะทำงานการบริหารจัดการความเสี่ยง

๓.๓.๑ คำสั่งที่ ๓๔๒/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลพลวง โดยมีหน้าที่

๑. จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
๒. ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง
๓. จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
๔. พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

บทที่ ๔

กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

๔.๑ การประเมินความเสี่ยง เพื่อบรรลุเป้าหมายการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ของเทศบาล

กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายยุทธศาสตร์ เป็นกระบวนการที่ใช้ในการระบุ วิเคราะห์ ประเมิน และจัดลำดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุ วัตถุประสงค์ในการดำเนินงานขององค์กร รวมทั้งการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง โดยกำหนดแนวทางการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งเทศบาลตำบลพลวง มีขั้นตอน หรือกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง ๖ ขั้นตอนหลัก ดังนี้

๑. ระบุความเสี่ยง

เป็นการระบุเหตุการณ์ใดๆ ทั้งที่มีผลดี และผลเสียต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยต้องระบุได้ว่าเหตุการณันั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร

๒. ประเมินความเสี่ยง

เป็นการวิเคราะห์ความเสี่ยง และจัดลำดับความเสี่ยงโดยพิจารณาจากการประเมินโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และความรุนแรงของผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยง โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่ได้ กำหนดไว้ ทำให้การตัดสินใจจัดการกับความเสี่ยงเป็นไปได้เหมาะสม

๓. จัดการความเสี่ยง

เป็นการกำหนดมาตรการ หรือแผนปฏิบัติการในการจัดการ และควบคุมความเสี่ยงที่สูง (High) และสูงมาก (Extreme) นั้นให้ลดลงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้สามารถปฏิบัติได้จริงและควรต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าในด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้องใช้ลงทุนในการกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติ การนั้นกับประโยชน์ที่ได้รับด้วย

๔. รายงานและติดตามผล

เป็นการรายงานติดตามผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงที่ได้ดำเนินการทั้งหมด ตามลำดับให้ฝ่ายบริหารรับทราบและให้ความเห็นชอบดำเนินการตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

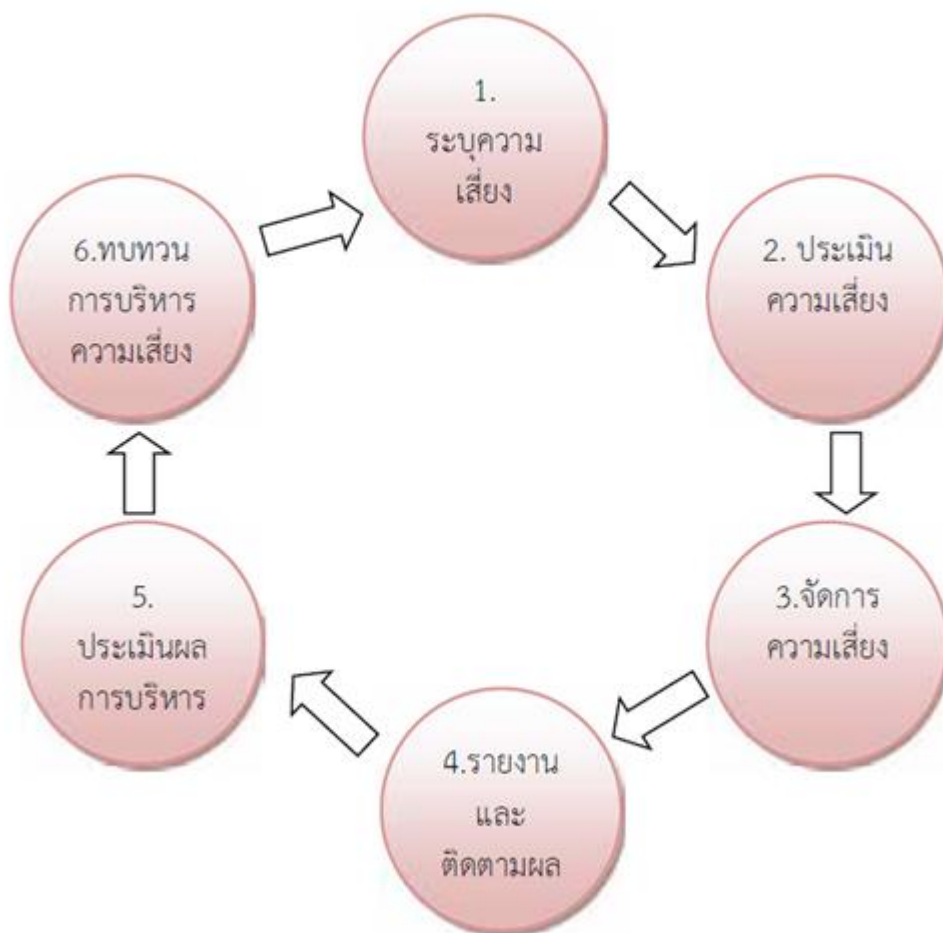
๕. ประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง

เป็นการประเมินการบริหารความเสี่ยงประจำปีเพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงเป็นอย่างดีเหมาะสม เพียงพอ ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ มีมาตรการหรือกลไกการควบคุมความเสี่ยง (Control Activity) ที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดทำมาตรการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หลังมีการจัดการ (Residual Risk) อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และให้องค์กรมีการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง

๖. ทบทวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวการบริหารความเสี่ยงในทุกขั้นตอนเพื่อพัฒนาระบบให้ดียิ่งขึ้น

กระบวนการบริหารความเสี่ยง

๑. การระบุความเสี่ยง

เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานร่วมกันระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง โดยต้องคำนึงถึงความเสี่ยงที่มีสาเหตุมาจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบต่อบุคคล ประสิทธิภาพขององค์กร หรือผลการปฏิบัติงานทั้งในระดับองค์กรและระดับกิจกรรม ในการระบุปัจจัยเสี่ยงจะต้องพิจารณาว่ามีเหตุการณ์ใดหรือกิจกรรมใดของกระบวนการปฏิบัติงานที่อาจเกิดความผิดพลาด ความเสียหายและไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเข้าใจในความหมายของ “ความเสี่ยง” (Risk) “ปัจจัยเสี่ยง” (Risk Factor) และ “ประเภทความเสี่ยง” ก่อนที่จะดำเนินการ ระบุความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม

๑.๑ ความเสี่ยง (Risk)

หมายถึง เหตุการณ์/การกระทำใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหาย (ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) หรือก่อให้เกิดความล้มเหลว หรือลด โอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามภารกิจหลักขององค์กรและเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ที่ใด กำหนดไว้

๑.๒ ปัจจัยความเสี่ยง (Risk Factor)

หมายถึง ต้นเหตุหรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และจะเกิดขึ้นได้อย่างไรและทำไม ทั้งนี้สาเหตุของ ความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการความเสี่ยง ในภายหลังได้มาตรการความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง โดยปัจจัยเสี่ยงพิจารณาได้จาก

๑) ปัจจัยเสี่ยงภายนอก คือ ความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมการเกิดได้โดยองค์กร เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย เทคโนโลยี ภัยธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๒) ปัจจัยเสี่ยงภายใน คือ ความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น ภาวะเปื่อยบ ข้อบังคับภายในองค์กร วัฒนธรรมองค์กร นโยบายการบริหารและการจัดการ ความรู้ ประสบการณ์ของ เจ้าหน้าที่กระบวนการทำงานข้อมูลระบบสารสนเทศในองค์กร เครื่องมือ อุปกรณ์ เป็นต้น

๑.๓ ประเภทความเสี่ยง

แบ่งได้ ๔ ประเภท ได้แก่

๑) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk : S) เกี่ยวข้องกับการบรรลุเป้าหมายและพันธกิจในภาพรวม โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์และเหตุการณ์ภายนอก ส่งผลต่อกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ไม่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์/วิสัยทัศน์ หรือเกิดจากการกำหนดกลยุทธ์ที่ขาดการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนหรือการร่วมมือกับ หน่วยงานอื่นทำให้โครงการขาดการยอมรับและไม่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาหรือการตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการ หรือมีส่วนได้ส่วนเสียอย่างแท้จริง หรือเป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจ ผิดพลาดหรือนำการตัดสินใจนั้นมาใช้อย่างไม่ถูกต้อง

๒) ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risk : O) เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ ประสิทธิผลหรือผลการปฏิบัติงาน โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยง เนื่องจากระบบงานภายใน ขององค์กร/กระบวนการ/เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่ใช้/บุคลากร/ความเพียงพอของข้อมูลส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จ เช่น การปฏิบัติงานไม่มีแผนงานการปฏิบัติงานที่ชัดเจนหรือไม่มีกรอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ บุคลากรขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในงาน เป็นต้น

๓) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk : F) เป็นความเสี่ยงเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณและการเงิน เช่น การบริหารการเงินไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ทำให้ขาดประสิทธิภาพและไม่ทันต่อสถานการณ์หรือเป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเงินของสวนราชการเนื่องจากขาดการจัดหาข้อมูล การวิเคราะห์ การวางแผน การควบคุม และการจัดทำรายงานเพื่อนำมาใช้ในการบริหารงบประมาณ และการเงินดังกล่าว เช่น การประมาณการงบประมาณไม่เพียงพอ และไม่สอดคล้องกับขั้นตอนการดำเนินการ การจัดสรรงบประมาณผิดพลาด/การใช้จ่ายงบประมาณผิดประเภท จึงต้องทำการโอนหรือเปลี่ยนแปลง แก้ไข เป็นต้น

๔) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ (Compliance Risk : C) เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบต่างๆ โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจาก ความไม่ชัดเจน ความไม่ทันสมัย หรือความไม่ครอบคลุมของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ รวมถึงการดำเนินการสัญญา การวางสัญญา ที่ไม่ครอบคลุมการดำเนินงาน เป็นต้น

การระบุความเสี่ยงควรเริ่มด้วยการแจกแจงกระบวนการปฏิบัติงานที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้แล้วจึงระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อกระบวนการปฏิบัติงานนั้นๆ ทำให้เกิดความผิดพลาด ความเสียหายและเสียโอกาสปัจจัยเสี่ยงนั้น ควรจะเป็นต้นเหตุที่แท้จริง เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ ประโยชน์ ในการหามาตรการลดความเสี่ยงได้ในภายหลัง ทั้งนี้ การระบุความเสี่ยง สามารถดำเนินการได้หลายวิธี อาทิ จากการวิเคราะห์กระบวนการทำงาน การวิเคราะห์ทบทวนผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา การ ประชุมเชิงปฏิบัติการ การ ระดมสมอง การเปรียบเทียบกับองค์กรอื่น การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม เป็นต้น

๒. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

การประเมินความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การวิเคราะห์ การประเมิน และการจัดระดับความเสี่ยง ที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนการทำงานของหน่วยงานหรือของ องค์กร การประเมินความเสี่ยงประกอบด้วย ๒ ด้าน

๑) โอกาสที่อาจเกิดความเสี่ยง (Likelihood : L) คือ ความถี่หรือโอกาสที่เกิดขึ้น ทุกวัน/ทุกเดือน/ทุกปี ยิ่งความถี่มากความเสี่ยงจะยิ่งสูง

๒) ผลกระทบ (Impact: I) คือ ขนาดความรุนแรงที่สร้างความเสียหายทั้งที่เป็นตัวเงิน ไม่เป็นตัวเงิน หรือชื่อเสียงขององค์กร และทำให้เกิดความล้มเหลว หรือโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายตามภารกิจของ องค์กร หากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง

โดยคณะกรรมการการบริหารจัดการความเสี่ยงได้กำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนระดับ โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood : L) และระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact: I) ไว้ ๕ ระดับ คือ น้อยมาก น้อย ปานกลาง สูง และสูงมาก สามารถทำได้ทั้งการประเมินเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ และเป็นการประเมินทั้ง ความเสี่ยงทั่วไป (Inherent Risk) และความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (Residual Risk)

เกณฑ์การประเมินระดับความเสี่ยง (Risk Score)

โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐานที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) เพื่อจัดลำดับความเสี่ยง และ ออกแบบแนวทางการจัดการความเสี่ยง ดังนี้

- กำหนดเหตุการณ์ความเสี่ยง
- ประเมินความเสี่ยงในประเด็นต่างๆ ตามตารางคะแนน โดยกำหนดระดับที่เหมาะสมกับ ประเด็นความเสี่ยงนั้นๆ ๕ ระดับ เพื่อให้ทราบถึงความเสี่ยงและความสำคัญโดยพิจารณาจาก

(๑) โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด

(๒) ผลกระทบของความเสี่ยง หากเหตุการณ์นั้นๆ เกิดขึ้นจะก่อให้เกิดความเสียหายระดับใด

ตารางที่ 1 เกณฑ์กำหนดระดับโอกาส (Likelihood : L) ที่จะเกิดความเสี่ยง

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย	
		เชิงปริมาณ	เชิงคุณภาพ
5	สูงมาก	1 เดือนต่อครั้งหรือมากกว่า	มีโอกาสในการเกิดเกือบทุก ครั้ง/เกิดขึ้นเป็นประจำ
4	สูง	1 ปี ไม่เกิน 5 ครั้ง	มีโอกาสในการเกิดค่อนข้างสูง หรือค่อนข้างบ่อย
3	ปานกลาง	1 ปีต่อครั้ง	มีโอกาสเกิดบางครั้ง
2	น้อย	2-3 ปีต่อครั้ง	มีโอกาสเกิดแต่นาน ๆ ครั้ง
1	น้อยมาก	5 ปีต่อครั้ง	มีโอกาสเกิดขึ้นยาก หรือใน กรณียกเว้น

ตารางที่ 2 เกณฑ์กำหนดระดับผลกระทบ (Impact : I) ที่จะเกิดความเสี่ยง

2.1 ด้านความสำเร็จ

ระดับ	ผลกระทบ	มูลค่าความเสียหาย
5	สูงมาก	ดำเนินงานสำเร็จตามแผนได้น้อยกว่า ร้อยละ 60
4	สูง	ดำเนินงานสำเร็จตามแผนได้ ร้อยละ 60-70
3	ปานกลาง	ดำเนินงานสำเร็จตามแผนได้ ร้อยละ 71-80
2	น้อย	ดำเนินงานสำเร็จตามแผนได้ ร้อยละ 81-90
1	น้อยมาก	ดำเนินงานสำเร็จตามแผนได้มากกว่า ร้อยละ 90

2.2 ด้านงบประมาณและการเงิน

ระดับ	ผลกระทบ	มูลค่าความเสียหาย
5	สูงมาก	มากกว่า 5,000,000 บาท
4	สูง	มากกว่า 250,000 – 5,000,000 บาท
3	ปานกลาง	มากกว่า 50,000-250,000 บาท
2	น้อย	มากกว่า 10,000 – 50,000 บาท
1	น้อยมาก	น้อยกว่า 10,000 บาท

วิเคราะห์ระดับความเสี่ยง (Degree Of Risk : D)

หมายถึง สถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการประเมินโอกาสและผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยง มีค่าเชิงปริมาณ โดยพิจารณาจากผลคูณของระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) กับระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ของความเสี่ยงแต่ละสาเหตุ (โอกาส x ผลกระทบ) หรือ $D = L \times I$ กำหนดเกณฑ์ไว้ ๔ ระดับ ดังนี้

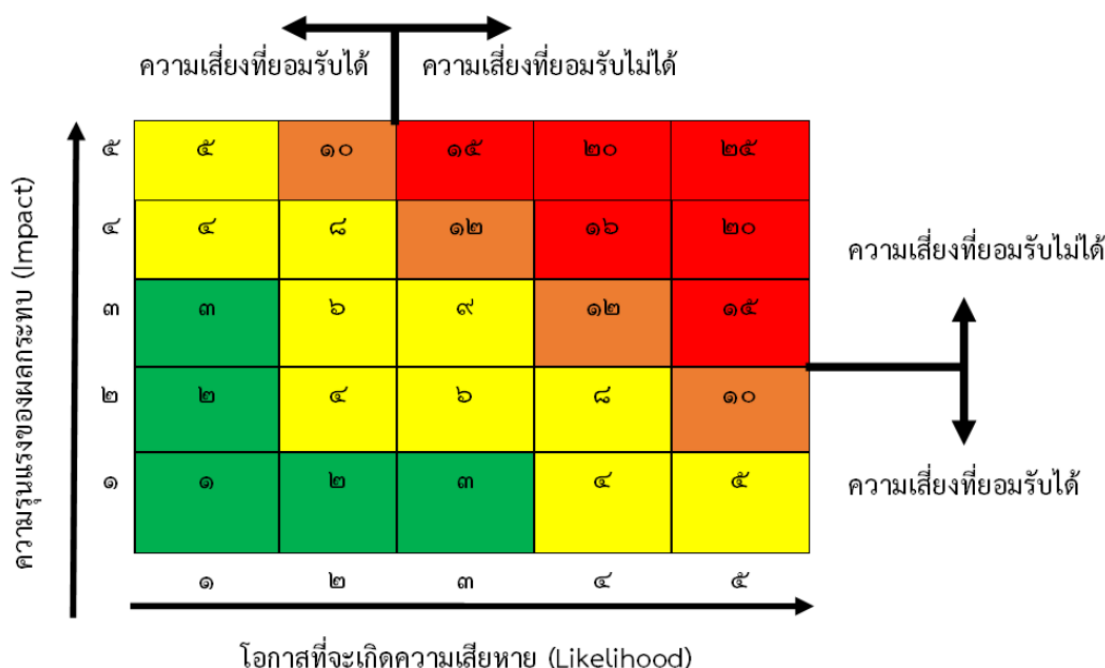
ระดับความเสี่ยง = โอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ x ความรุนแรงของเหตุการณ์ต่างๆ

(Likelihood x Impact)

ระดับความเสี่ยง	คะแนนระดับความเสี่ยง	การยอมรับความเสี่ยง	การแสดงผลสัญลักษณ์	
ต่ำ (Low)	1-3 คะแนน	ยอมรับความเสี่ยง ไม่ต้องควบคุมความเสี่ยง	สีเขียว	
ปานกลาง (Medium)	4-8 คะแนน	ยอมรับความเสี่ยง แต่มีมาตรการควบคุมความเสี่ยงที่ต้องไม่ให้ความเสี่ยงเคลื่อนย้ายไปยังระดับที่ยอมรับไม่ได้	สีเหลือง	
เสี่ยงสูง (High)	9-14 คะแนน	ไม่สามารถยอมรับความเสี่ยงได้ มีมาตรการลดความเสี่ยงเพื่อให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้	สีส้ม	
เสี่ยงสูงมาก (Extreme)	15-25 คะแนน	ไม่สามารถยอมรับความเสี่ยงได้ จำเป็นต้องเร่งจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ทันที โดยมีมาตรการลดความเสี่ยง และประเมินซ้ำหรือถ่ายโอนความเสี่ยง หรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงเหล่านั้น	สีแดง	

การจัดทำแผนภูมิความเสี่ยง (Risk Map)

เป็นการนำความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์การจัดทำแผนภูมิความเสี่ยง (Risk Map)

๓. การจัดการความเสี่ยง

ในการจัดการความเสี่ยงจะต้องวิเคราะห์ถึงสาเหตุของความเสี่ยงในแต่ละประเด็นเพื่อนำไปสู่การหามาตรการจัดการกับปัจจัยความเสี่ยงโดยตรงจุดโดยการเลือกรายการความเสี่ยงจาก Risk Assessment Matrix ที่มีความสำคัญที่สุดมาดำเนินการก่อน การจัดการความเสี่ยง คือ การดำเนินการ เพื่อการควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยใช้วิธีแนวทางในการจัดการบริหารความเสี่ยง ทฤษฎีการบริหารความเสี่ยง (4T's)

๑. การหลีกเลี่ยง/กำจัดความเสี่ยง (Terminate risk) : ไม่ยอมรับความเสี่ยง เช่น ไม่ดำเนินการโครงการ/กิจกรรมนั้นๆ เมื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงแล้วอยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับความเสี่ยงได้ เช่น เสี่ยงเสียภาพลักษณ์ ชื่อเสียงองค์กรการกระทำที่ผิดต่อกฎหมาย ระเบียบ วินัย การลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ เมื่อวิเคราะห์แล้วผลที่ได้ตามมาไม่เกิดความคุ้มค่า เป็นต้น

๒. การถ่ายโอนความเสี่ยง (Transfer risk) : เป็นการกระจายความเสี่ยงหรือรวมแบ่งความรับผิดชอบให้กับผู้อื่นในการบริหารจัดการความเสี่ยง เช่น การจ้างบุคคลภายนอกมาดำเนินการแทน

๓. การควบคุมความเสี่ยง (Treat risk) : จัดให้มีระบบการควบคุมภายในดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อลดโอกาสที่อาจเกิดขึ้นหรือผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ได้แก่ การหามาตรการในการป้องกันความเสี่ยงอย่างเต็มรูปแบบ เช่น การจัดซื้ออุปกรณ์เพื่อป้องกันอันตรายจากการทำงาน หรือการจัดหาอุปกรณ์เพิ่มเติมจากเดิม การปรับปรุงแก้ไขกระบวนการงาน การจัดทำขั้นตอนการดำเนินการ วางนโยบายแนวทาง มาตรการต่างๆ เพื่อลดความเสี่ยง และทำให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ เป็นต้น

๔. การยอมรับความเสี่ยง (Take risk) : ยอมรับให้ความเสี่ยงเกิดขึ้นภายใต้ระดับความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้

แผนผังวิธีการจัดการความเสี่ยง ตามทฤษฎีการบริหารความเสี่ยง (4 T's)

การยอมรับความเสี่ยง (Take risk)	ติดตามทบทวน
การลด/ควบคุมความเสี่ยง (Treat risk)	การควบคุมภายใน
ถ่ายโอน/กระจายความเสี่ยง (Transfer risk)	หาผู้ร่วมรับความเสี่ยง / รับผิดชอบร่วมกัน
การหลีกเลี่ยง/กำจัดความเสี่ยง (Terminate risk)	ระงับ/ยกเลิก/ไม่ดำเนินการต่อ

การควบคุม (Control) หมายถึง นโยบายแนวทาง หรือขั้นตอนปฏิบัติต่างๆ ซึ่งกระทำเพื่อ ลดความเสี่ยง และ ทำให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ มีดังนี้

๑) การควบคุมเพื่อป้องกัน (Preventive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกัน ไม่ให้ เกิดความเสี่ยงและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก เช่น การอนุมัติ การอนุญาต การจัดโครงสร้างองค์กรการแบ่งแยกหน้าที่ การควบคุมการเข้าถึงเอกสาร ข้อมูล ทรัพย์สิน เป็นต้น

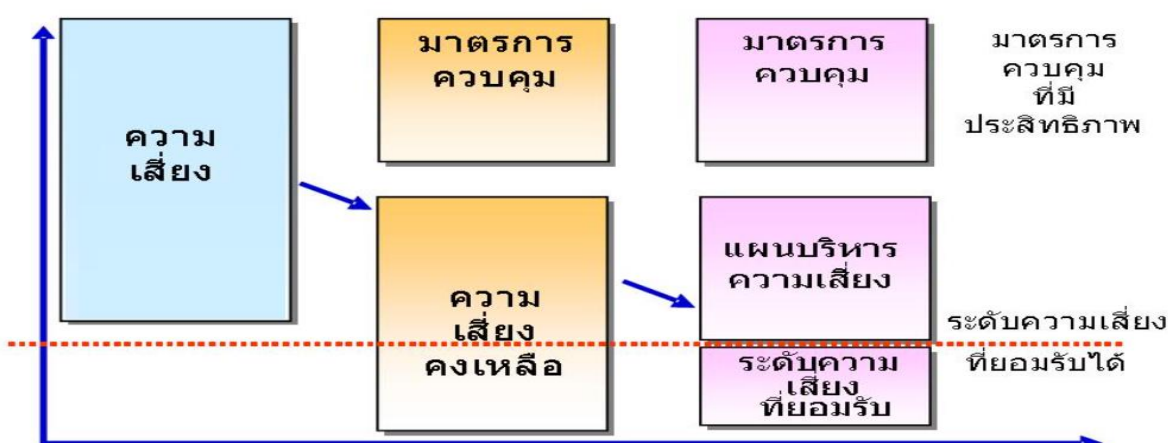
๒) การควบคุมเพื่อให้ตรวจพบ (Detective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้น เพื่อค้นพบ ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น การสอบทาน การวิเคราะห์ การยืนยันยอดการตรวจนับ ตรวจรับ การรายงาน ขอบการรับรอง เป็นต้น

๓) การควบคุมโดยการชี้แนะ (Directive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิด ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การให้รางวัลแก่ผู้มีผลงานดีเด่น การประกาศเกียรติ

คุณ เป็นต้น

๔) การควบคุมเพื่อการแก้ไข (Corrective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไข ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นใหญ่หลวงหรือเพื่อหาวิธีการแก้ไขไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต

ความสัมพันธ์ของความเสี่ยง การควบคุม และความเสี่ยงที่เหลืออยู่

๔. การรายงานและติดตามผล

หลังจากจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและมีการดำเนินงานตามแผนแล้ว จะต้องมีการรายงาน และติดตามผลเป็นระยะ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการดำเนินงานไปอย่างถูกต้องเหมาะสม โดยมี เป้าหมายในการติดตามผล คือ เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของวิธีการจัดการความเสี่ยง รวมทั้งติดตามผลการจัดการความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินการไปแล้วว่าบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการ บริหารความเสี่ยงหรือไม่ โดยหน่วยงานต้องสอบถามดูว่า วิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงใดมีประสิทธิภาพดีก็ให้ดำเนินการต่อไปหรือวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงใดควรปรับเปลี่ยน และนำผลการติดตามไปรายงานให้ฝ่ายบริหารทราบตามแบบรายงานที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ทั้งนี้ กระบวนการสอบถามอาจกำหนด ข้อมูลที่ต้องติดตามหรืออาจทำ Check List การติดตาม พร้อมทั้งกำหนดความถี่ในการติดตามผล โดย สามารถติดตามได้ ๒ ลักษณะ คือ

๑) การติดตามผลเป็นรายครั้ง (Separate Monitoring) เป็นการติดตามรอบระยะเวลาที่ กำหนด เช่น ทุกไตรมาส ทุก ๖ เดือน หรือทุกสิ้นปี เป็นต้น

๒) การติดตามผลในช่วงปฏิบัติงาน (Ongoing Monitoring) เป็นการติดตามที่รวมอยู่ในการดำเนินงานต่างๆ ตามปกติของหน่วยงาน

๕. การประเมินผลการบริหารความเสี่ยง

คณะกรรมการ/คณะทำงานบริหารความเสี่ยง จะต้องทำสรุปรายงานผลและประเมินผลการบริหารความเสี่ยงประจำต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้มั่นใจว่าเทศบาลตำบลพลวง มีการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นไปอย่างเหมาะสมเพียงพอ ถูกต้อง และมีประสิทธิผล วางมาตรการหรือกลไกควบคุมความเสี่ยงที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริง และอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดให้มาตรการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หลังมีการจัดการอยู่ในระดับที่ยอมรับได้และให้องค์กรมีการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องจนเป็นวัฒนธรรมในการดำเนินงาน

๖. การทบทวนแผนบริหารความเสี่ยง

การทบทวนแผนบริหารความเสี่ยง เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวการบริหารความเสี่ยงในทุกขั้นตอนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาแผนงานในการบริหารความเสี่ยงให้ทันสมัยและเหมาะสมกับการปฏิบัติงานจริงเป็นประจำทุกปี

บทที่ ๕

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

๕.๑ ขั้นตอนการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. การประเมินโอกาสและผลกระทบและระดับความเสี่ยง

๑) คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกโครงการ/กิจกรรม เพื่อนำมาดำเนินการประเมินผลโอกาสและผลกระทบ ดังนี้

- เป็นโครงการ/กิจกรรมที่ได้รับงบประมาณสูงสุดภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) แผนดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

- เป็นโครงการ/กิจกรรมในการกิจหลักที่เทศบาลดำเนินการ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเทศบาล

๒) ให้ส่วนราชการ (คณะทำงานแต่ละหน่วยงาน) พิจารณาคัดเลือก โครงการ/กิจกรรมที่สำคัญ และมีผลกระทบสูงต่อการบรรลุความสำเร็จเป้าหมายยุทธศาสตร์และเป็นโครงการที่ได้รับจัดสรร งบประมาณที่สูง เพื่อให้คณะกรรมการการบริหารจัดการความเสี่ยง นำมาวิเคราะห์จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงของเทศบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนี้

- ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk : S)
- ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risk : O)
- ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk : F)
- ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ (Compliance Risk : C) ซึ่งที่ประชุม

คณะกรรมการการบริหารความเสี่ยงได้ดำเนินการประเมินโอกาส และผลกระทบของความเสี่ยง จัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ เพื่อประกอบการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนี้

ยุทธศาสตร์	โครงการ/กิจกรรม
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๑. โครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชน
	๒. โครงการอบรมให้ความรู้ผู้ประกอบการหอพัก
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	๑. โครงการส่งเสริมและรณรงค์การบริหารจัดการขยะ
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการบริหาร	๑.โครงการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและออกหน่วยบริการประชาชนนอกสถานที่

๕.๒ การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ขั้นตอน

การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ขั้นตอน		
ยุทธศาสตร์ (๑)	ขั้นตอน(กลยุทธ์) (๒)	วัตถุประสงค์ขั้นตอน (เป้าหมาย) (๓)
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาอาชีพชุมชนเมือง ได้แก่ ๑.การส่งเสริมการปรับปรุง/พัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและหลากหลาย ๒. การจัดทำศูนย์กลางจำหน่ายสินค้าทั้งภาคการเกษตร และการบริโภคในครัวเรือน	กลุ่มอาชีพมีความเข้มแข็งชุมชนให้ มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีรายได้เพียงพอแก่การครองชีพ ของประชาชน
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสิ่งแวดล้อม	กลยุทธ์ที่ ๒ การควบคุมการบำบัดน้ำเสียและกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย ได้แก่ การบริหารจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน และการสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนในการรักษาความสะอาด	ชุมชนมีสภาพแวดล้อม ที่เหมาะสมกับการเป็น เมืองน่าอยู่ ประชาชนมี คุณภาพชีวิตที่ดี มีการ ดำรงชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการบริหาร	กลยุทธ์ที่ ๑การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการทำงาน การลดขั้นตอนและปรับลดระยะเวลาการปฏิบัติงานสั้นลง พัฒนาระบบการให้บริการรวมถึงอาคารสถานที่ราชการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้มารับบริการ	มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานพร้อมให้บริการประชาชนได้ด้วย ความสะดวกรวดเร็ว อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

๕.๓ การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภทความเสี่ยง (๕)
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจ	กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาอาชีพ ชุมชนเมือง ได้แก่ ๑.การส่งเสริมการ ปรับปรุง/พัฒนา สินค้าและ ผลิตภัณฑ์ให้มี คุณภาพและ หลากหลาย ๒. การจัดทำ ศูนย์กลางจำหน่าย สินค้าทั้งภาค การเกษตร และ การบริโภคใน ครัวเรือน	การรวมตัวของ กลุ่มอาชีพและการ จัดการด้าน การตลาดที่ดี	ปัจจัยภายนอก ๑. การจัดหา สถานที่จำหน่าย สินค้าที่ชัดเจน ปัจจัยภายใน ๑. กลุ่มอาชีพ ส่วน ใหญ่ประกอบ อาชีพเกษตร ทำ ให้การรวมตัวได้ เป็นบางครั้ง	ด้านการดำเนินงาน ด้านการดำเนินงาน
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้าน สิ่งแวดล้อม	กลยุทธ์ที่ ๒ การ ควบคุมการบำบัด น้ำเสียและกำจัด สิ่งปฏิกูลมูลฝอย ได้แก่ การบริหารจัดการ ขยะมูลฝอยใน ชุมชน และการ สร้างจิตสำนึก ให้แก่ประชาชนใน การรักษาความ สะอาด	กิจกรรมการ ปรับปรุงการ บริหารจัดการมูล ฝอยในพื้นที่ในเขต เทศบาลตำบล พลวง	ปัจจัยภายนอก ในช่วงฤดูเก็บเกี่ยว ผลผลิตทาง การเกษตร โรงรับ ซื้อผลไม้ส่งออก มักมีปริมาณขยะ มาก ปัจจัยภายใน การดำเนินการเก็บ ขยะไม่สามารถ ดำเนินการให้เสร็จ ได้ภายในเวลาที่ จำกัด	ด้านการดำเนินงาน ด้านการดำเนินงาน

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภทความเสี่ยง (๕)
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้าน การบริหาร	กลยุทธ์ที่ ๑การ เพิ่มประสิทธิภาพ ด้านการทำงาน การลดขั้นตอนและ ปรับลดระยะเวลา การปฏิบัติงานสั้นลง พัฒนาระบบการ ให้บริการรวมถึง อาคารสถานที่ ราชการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ ประชาชนผู้มารับ บริการ	กิจกรรมการจัดทำ ระบบสารสนเทศ มาใช้ในการ ดำเนินงานและ การออกให้บริการ นอกสถานที่	ปัจจัยภายนอก ประชาชนส่วน ใหญ่ประกอบ อาชีพเกษตร จึงไม่ ค่อยมีเวลาเดิน ทางเข้ารับบริการ ปัจจัยภายใน เจ้าหน้าที่มีน้อย และไม่สามารถ ออกให้บริการนอก สถานที่ได้ทุกวัน	ด้านการดำเนินงาน ด้านการดำเนินงาน

๕.๔ การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความ	ลำดับ
(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)	(๘)	(๙)
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจ	กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาอาชีพ ชุมชนเมือง ได้แก่ ๑.การส่งเสริม การปรับปรุง/ พัฒนาสินค้าและ ผลิตภัณฑ์ให้มี คุณภาพและ หลากหลาย ๒. การจัดทำ ศูนย์กลาง จำหน่ายสินค้าทั้ง ภาคการเกษตร และการบริโภค ในครัวเรือน	การรวมตัวของ กลุ่มอาชีพและ การจัดการด้าน การตลาดที่ดี	ปัจจัยภายนอก ๑. การจัดหา สถานที่ จำหน่ายสินค้า ที่ชัดเจน	ด้านการดำเนินงาน	๓	๒	๖	ปานกลาง
			ปัจจัยภายใน ๑. กลุ่มอาชีพ ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพ เกษตร ทำให้ การรวมตัวได้ เป็นบางครั้ง	ด้านการดำเนินงาน	๓	๒	๖	ปานกลาง

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความ	ลำดับ
(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)	(๘)	(๙)
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้าน สิ่งแวดล้อม	กลยุทธ์ที่ ๒ การ ควบคุมการ บำบัดน้ำเสียและ กำจัดสิ่งปฏิกูล มูลฝอย ได้แก่ การบริหาร จัดการขยะมูล ฝอยในชุมชน และการสร้าง จิตสำนึกให้แก่ ประชาชนในการ รักษาความ สะอาด	กิจกรรมการ ปรับปรุงการ บริหารจัดการ มูลฝอยในพื้นที่ ในเขตเทศบาล ตำบลพลวง	ปัจจัยภายนอก ในช่วงฤดูเก็บ เกี่ยวผลผลิต ทางการเกษตร โรงรับซื้อผลไม้ ส่งออก มักมี ปริมาณขยะ มาก	ด้านการดำเนินงาน	๓	๒	๖	ปานกลาง
			ปัจจัยภายใน การดำเนินการ เก็บขนขยะไม่ สามารถ ดำเนินการให้ เสร็จได้ภายใน เวลาที่จำกัด	ด้านการดำเนินงาน	๓	๒	๖	ปานกลาง

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความ	ลำดับ
(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)	(๘)	(๙)
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการบริหาร	กลยุทธ์ที่ ๑ การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการทำงาน การลดขั้นตอนและปรับลดระยะเวลาการปฏิบัติงานสั้นลง พัฒนาระบบการให้บริการรวมถึงอาคารสถานที่ราชการเพื่ออำนวยความสะดวกประชาชนผู้มารับบริการ	กิจกรรมการจัดทำระบบสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินงานและการออกให้บริการนอกสถานที่	ปัจจัยภายนอก ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตร จึงไม่ค่อยมีเวลาเดินทางเข้ารับบริการ	ด้านการดำเนินงาน	๓	๒	๖	ปานกลาง
			ปัจจัยภายใน เจ้าหน้าที่มีน้อยและไม่สามารถออกให้บริการนอกสถานที่ได้ทุกวัน	ด้านการดำเนินงาน	๓	๒	๖	ปานกลาง

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง เทศบาลตำบลพลวง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	มาตรการดำเนินการจัดการความเสี่ยง/ แนวทางการแก้ไข	ระยะเวลาดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)
การรวมตัวของกลุ่ม อาชีพและการจัดการ ด้านการตลาดที่ดี	ปัจจัย ภายนอก ๑. การจัดหา สถานที่ จำหน่าย สินค้าที่ชัดเจน	ปานกลาง	ด้านการดำเนินงาน	จัดหาตลาดกลางเพื่อการเกษตร	๓๐ กันยายน ๒๕๖๔	สำนักปลัด
	ปัจจัยภายใน ๑. กลุ่มอาชีพ ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพ เกษตร ทำให้ การรวมตัวได้ เป็นบางครั้ง	ปานกลาง	ด้านการดำเนินงาน	สร้างแรงจูงใจในการทำงาน เช่น จัดตั้ง กลุ่มในรูปแบบสหกรณ์การออม จะทำให้มี ผู้สนใจในการออม และการกู้ยืมเพื่อใช้ใน ชีวิตประจำวัน	๓๐ กันยายน ๒๕๖๔	สำนักปลัด

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง เทศบาลตำบลพลวง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	มาตรการดำเนินการจัดการความเสี่ยง/ แนวทางการแก้ไข	ระยะเวลาดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)
กิจกรรมการปรับปรุง การบริหารจัดการมูล ฝอยในพื้นที่ในเขต เทศบาลตำบลพลวง	ปัจจัยภายนอก ในช่วงฤดูเก็บ เกี่ยวผลผลิต ทางการเกษตร โรงรับซื้อผลไม้ ส่งออก มักมี ปริมาณขยะ มาก	ปานกลาง	ด้านการดำเนินงาน	จัดทำข้อตกลงในการคัดแยกขยะภายใน โรงรับซื้อผลไม้ เช่นถ้าเป็นขยะจำพวก เปลือกผลไม้ ให้ทำการขุดฝังกลบ ส่วน ขยะอื่นให้ทำการคัดแยกเพื่อให้เทศบาล ดำเนินการจัดเก็บ จะทำให้ขยะที่ เทศบาลดำเนินการจัดเก็บลดลง	๓๐ กันยายน ๒๕๖๔	สำนักปลัด
	ปัจจัยภายใน การดำเนินการ เก็บขนขยะไม่ สามารถ ดำเนินการให้ เสร็จได้ภายใน เวลาที่จำกัด	ปานกลาง	ด้านการดำเนินงาน	หากมีการคัดแยกขยะแล้วปริมาณขยะ จะลดลงและการเพิ่มจำนวนเที่ยวในการ เก็บขนขยะ จะทำให้ไม่มีขยะตกค้าง	๓๐ กันยายน ๒๕๖๔	สำนักปลัด

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง เทศบาลตำบลพลวง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	มาตรการดำเนินการจัดการความเสี่ยง/ แนวทางการแก้ไข	ระยะเวลาดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)
กิจกรรมการจัดทำ ระบบสารสนเทศมาใช้ ในการดำเนินงานและ การออกให้บริการ นอกสถานที่	ปัจจัยภายนอก ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบ อาชีพเกษตร จึงไม่ค่อยมี เวลาเดิน ทางเข้ารับ บริการ	ปานกลาง	ด้านการดำเนินงาน	การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน รับทราบ เพื่อที่จะได้มีช่วงเวลา ที่จะได้ออกมารับบริการ	๓๐ กันยายน ๒๕๖๔	สำนักปลัด
	ปัจจัยภายใน เจ้าหน้าที่มี น้อยและไม่ สามารถออก ให้บริการนอก สถานที่ได้ทุก วัน	ปานกลาง	ด้านการดำเนินงาน	เพิ่มอัตรากำลังให้เพียงพอและพัฒนา ความรู้ความสามารถบุคลากร	๓๐ กันยายน ๒๕๖๔	สำนักปลัด

